

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ข้อมูลสถิติ ที่ใช้ในการวิเคราะห์

จำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมายังประเทศไทย (Ni)

ตารางที่ ก-1 จำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมายังประเทศไทย (Ni)

หน่วย : คน

ปี	ประเทศ									
	ออสเตรเลีย	สหราชอาณาจักร	เกาหลี	ไต้หวัน	สหรัฐอเมริกา	จีน	เยอรมันนี	สิงคโปร์	มาเลเซีย	ญี่ปุ่น
1981	76,931	71,487	24,236	49,572	116,768	8,740	92,838	108,700	339,474	245,800
1982	77,279	70,403	28,630	68,627	120,562	8,586	85,859	141,007	514,188	250,664
1983	74,461	73,915	25,299	65,143	125,148	12,229	86,847	153,051	545,375	234,585
1984	81,465	74,834	26,892	60,774	137,555	15,155	92,975	174,043	572,486	228,384
1985	98,742	81,635	27,433	68,890	150,765	27,593	96,473	189,861	553,830	226,517
1986	103,317	99,489	26,248	127,133	172,575	30,899	114,478	220,725	652,887	261,549
1987	123,316	126,309	33,776	203,535	212,575	21,464	148,755	277,310	742,394	349,558
1988	144,651	135,112	64,000	232,567	237,309	33,344	186,040	276,222	843,206	452,244
1989	218,856	200,347	111,591	399,704	266,735	52,358	222,148	290,403	736,021	555,638
1990	252,173	227,875	147,655	503,156	285,352	60,810	243,123	335,679	751,569	652,299
1991	202,627	197,608	179,543	453,864	248,441	75,052	257,031	320,064	808,443	559,501
1992	207,523	236,468	203,877	407,293	274,397	128,948	275,506	324,312	729,453	569,744
1993	205,187	249,980	271,256	524,694	278,315	261,739	320,186	364,387	829,661	581,809
1994	197,983	268,040	368,370	448,162	292,344	257,455	353,237	386,851	898,800	691,705
1995	192,573	274,366	456,228	492,189	285,486	375,564	365,812	430,824	1,077,005	814,706
1996	215,074	286,889	488,669	447,124	308,573	456,912	353,677	437,103	1,056,172	934,111
1997	233,781	287,664	411,087	448,280	311,081	439,795	342,329	492,089	1,046,029	965,454
1998	302,820	375,912	202,881	457,360	361,705	571,061	378,566	586,113	918,071	986,264
1999	303,844	425,688	338,039	557,629	417,860	775,626	375,345	604,867	991,060	1,064,539
2000	323,275	476,387	447,798	707,305	473,285	704,080	378,562	655,767	1,054,469	1,197,931

ที่มา : Tourism Authority of Thailand

รายได้ (Y_t)

ตารางที่ ก-2 ผลิตภัณฑ์ประชาชาติต่อหัว (Per Capita Gross Nation Income)

หน่วย: ดอลลาร์สหรัฐ

ปี	ประเทศ									
	ออสเตรเลีย	สหราชอาณาจักร	เกาหลี	ไต้หวัน	สหรัฐอเมริกา	จีน	เยอรมนี	สิงคโปร์	มาเลเซีย	ญี่ปุ่น
1981	11,020	8,460	2,023	2,500	11,590	342	20,750	6,000	1,501	10,080
1982	11,440	9,320	2,134	3,124	14,140	339	20,800	6,710	1,529	10,690
1983	11,315	10,190	2,142	3,748	16,690	336	20,851	7,420	2,000	11,300
1984	11,190	11,060	2,150	3,523	17,720	333	20,901	7,515	1,951	11,311
1985	10,830	11,930	2,194	3,297	18,750	330	20,952	7,610	1,901	11,322
1986	11,278	12,800	2,505	3,993	19,780	320	21,002	7,450	1,850	16,552
1987	11,724	14,570	3,110	5,275	21,100	310	21,053	8,010	1,814	19,959
1988	14,440	15,070	4,129	6,333	21,300	340	21,103	9,100	1,867	23,821
1989	12,453	15,570	4,968	7,509	21,500	349	21,154	9,695	2,058	23,463
1990	10,466	16,070	5,720	7,990	21,700	340	21,204	10,288	2,300	23,993
1991	16,590	16,750	6,340	8,790	21,810	370	23,392	12,890	2,490	26,920
1992	17,020	17,970	7,220	10,130	24,750	480	25,580	17,440	2,830	30,100
1993	17,450	18,700	7,660	11,000	26,980	490	26,223	20,130	3,140	33,280
1994	17,980	19,423	8,220	11,930	28,436	530	26,867	23,360	3,520	36,460
1995	18,720	20,147	9,680	12,720	29,892	620	27,510	27,090	3,900	39,640
1996	19,685	20,870	10,610	13,310	31,348	750	28,280	30,550	4,370	37,830
1997	20,650	21,140	10,550	12,040	32,804	860	26,665	32,810	4,530	36,020
1998	20,610	21,410	8,600	12,330	33,289	750	26,127	30,170	3,670	35,417
1999	20,570	22,480	8,490	13,250	33,775	780	25,588	24,150	3,390	34,813
2000	20,530	23,550	8,910	14,087	34,260	840	25,050	24,740	3,380	34,210

ที่มา : United Nations , UNESCO, Asian Development Bank

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (E_{it})ตารางที่ ก-3 อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (E_{it})

ปี	ประเทศ									
	ออสเตรเลีย	สหราชอาณาจักร	เกาหลี	ไต้หวัน	สหรัฐอเมริกา	จีน	เยอรมันนี	สิงคโปร์	มาเลเซีย	ญี่ปุ่น
1981	10,435.55	3,309.81	10.31	166.49	9,235.00	3,838.85	2,171.67	4,691.12	4,533.13	43.83
1982	9,647.55	3,203.93	10.66	207.17	11,816.36	3,748.85	2,075.90	4,840.42	4,702.92	41.27
1983	11,658.65	2,700.20	9.58	294.56	14,951.72	3,917.53	2,559.54	6,665.92	6,236.39	45.53
1984	12,777.75	2,394.66	9.23	337.49	18,064.89	3,513.74	2,552.47	7,430.07	6,891.73	47.15
1985	11,015.21	2,368.28	8.65	355.78	22,038.59	2,947.71	2,664.10	7,798.45	7,042.30	50.60
1986	12,120.63	2,098.66	6.28	387.25	30,961.79	2,471.29	4,099.22	9,070.78	7,649.65	72.41
1987	16,173.97	2,104.28	5.45	549.65	55,344.68	2,416.36	6,328.72	11,952.97	9,838.73	84.11
1988	18,487.81	2,120.72	5.90	616.49	85,346.42	2,200.18	6,031.79	12,824.04	9,670.21	79.30
1989	19,629.99	2,073.93	6.83	702.53	92,164.73	2,151.54	7,153.56	13,885.96	9,802.50	67.87
1990	20,163.86	2,332.46	6.77	718.19	102,887.42	1,767.14	7,423.77	15,541.52	10,206.00	68.02
1991	21,269.33	2,274.23	6.14	793.83	110,019.01	1,633.72	7,822.01	17,244.33	10,581.41	75.53
1992	20,854.63	2,217.00	5.48	777.97	112,497.46	1,634.34	8,641.89	19,021.32	11,865.57	85.29
1993	19,844.30	1,807.89	4.79	798.55	115,275.10	1,582.42	8,383.06	19,708.47	12,042.90	99.72
1994	22,076.20	1,772.47	4.52	788.24	124,172.03	1,065.75	8,839.84	21,592.73	12,211.59	108.93
1995	23,278.50	1,757.73	4.40	806.66	11,109.80	1,091.72	10,396.46	24,195.72	13,283.49	113.86
1996	25,583.66	1,909.20	4.79	716.00	10,684.99	1,148.44	10,327.09	25,323.68	13,773.08	102.83
1997	30,110.12	2,210.69	4.48	888.16	11,797.03	1,371.56	11,061.09	29,837.07	15,241.57	108.86
1998	87,019.57	2,527.33	3.33	2,947.77	12,146.26	3,139.78	36,413.40	90,477.27	36,773.75	146.14
1999	70,170.43	2,282.74	3.50	2,203.31	12,573.81	2,551.74	27,474.47	70,141.27	29,864.06	143.26
2000	67,596.56	2,130.36	3.57	2,228.18	14,369.62	2,631.50	25,414.82	73,921.05	32,002.62	144.65

ที่มา : จากการคำนวณ

หน่วย : ออสเตรเลีย - ดอลลาร์ออสเตรเลีย

เกาหลี - ดอลลาร์

สหรัฐอเมริกา - ดอลลาร์สหรัฐ

สิงคโปร์ - ดอลลาร์สิงคโปร์

ญี่ปุ่น - เยน

สหราชอาณาจักร - ปอนด์สเตอร์ลิง

จีนและไต้หวัน - ดอลลาร์

เยอรมันนี - มาร์กเยอรมัน

มาเลเซีย - ริงกิต

ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง (T_i)

เนื่องจากข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายในการเดินทางมีจำกัด ดังนั้นผู้เขียนจึงได้ทำ regression เทียบกับข้อมูลราคาน้ำมันเพื่อหาสมการที่ในการประมาณค่าปีที่ไม่มีทราบค่า

ตารางที่ ก-4 ราคาน้ำมันที่ใช้กับเครื่องบิน

ดอลลาร์ : แกลลอน

ปี	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
ราคาน้ำมัน	160.32	136.09	120.64	115.14	104.27	40.40	52.45	46.86	55.37	75.76

ปี	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
ราคาน้ำมัน	66.97	59.29	55.40	49.99	51.35	64.24	58.37	38.48	52.39	88.54

ที่มา : U.S. Department of Energy, Energy Information Administration[2003: online]

ตารางที่ ก-5 สมการค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนักท่องเที่ยว

Australia	= 1.939134 * fuel price + 40.94296	China	= 2.019647 * fuel price - 27.8418
UK	= 0.498526 * fuel price + 2.634505	Germany	= 0.169854 * fuel price + 24.71152
Korea	= 0.285781 * fuel price + 28.76337	Singapore	= 0.077576 * fuel price + 57.33476
Taiwan	= 1.124436 * fuel price + 13.65625	Malaysia	= 0.286921 * fuel price + 1.723417
USA	= 0.375262 * fuel price + 57.71394	Japan	= 5.397068 * fuel price + 217.6638

ที่มา : จากการคำนวณ

ซึ่งจะได้ค่าประมาณ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวของแต่ละประเทศ ดังนั้นหากเราจะพิจารณาเฉพาะปริมาณค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาประเทศไทย ต้องคูณ ด้วยสัดส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาประเทศไทย ผลที่ได้จากการคำนวณ

ตารางที่ ก-6 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางโดยรวมของประเทศต่างๆ ในแต่ละปีเดินทางมาประเทศไทย

ดอลลาร์สหรัฐ x 1000

ปี	ประเทศ									
	ออสเตรเลีย	สหราชอาณาจักร	เกาหลี	ไต้หวัน	สหรัฐอเมริกา	จีน	เยอรมนี	สิงคโปร์	มาเลเซีย	ญี่ปุ่น
1981	351.82	82.56	74.58	193.92	117.87	295.94	51.94	69.77	47.72	1082.90
1982	304.83	70.48	67.65	166.68	108.78	247.01	47.83	67.89	40.77	952.14
1983	274.88	62.78	63.24	149.31	102.99	215.81	45.20	66.69	36.34	868.77
1984	264.22	60.04	61.67	143.13	100.92	204.71	44.27	66.27	34.76	839.10
1985	243.14	54.62	58.56	130.90	96.84	182.75	42.42	65.42	31.64	780.43
1986	119.29	22.78	40.31	59.08	72.87	53.75	31.57	60.47	13.32	435.71
1987	142.65	28.78	43.75	72.63	77.40	78.09	33.62	61.40	16.77	500.74
1988	131.82	26.00	42.16	66.35	75.30	66.80	32.67	60.97	15.17	470.59
1989	148.31	30.24	44.59	75.91	78.49	83.98	34.12	61.63	17.61	516.49
1990	187.86	40.40	50.42	98.85	86.15	125.17	37.58	63.21	23.46	626.56
1991	169.80	36.02	47.40	88.96	59.84	107.42	36.09	60.04	20.94	393.71
1992	158.91	32.19	47.20	80.32	65.98	91.89	34.78	57.15	18.73	413.43
1993	146.38	30.26	43.60	75.95	70.90	84.06	34.12	61.07	17.62	434.17
1994	147.26	36.49	43.05	69.87	81.09	73.13	33.20	59.57	17.43	485.91
1995	163.29	38.64	72.39	71.39	82.46	75.86	33.43	63.52	21.29	536.15
1996	200.06	43.23	85.04	85.89	93.31	101.90	35.62	63.22	20.96	544.41
1997	179.40	46.48	95.12	79.30	106.57	90.04	34.63	60.34	17.43	481.03
1998	115.57	58.14	36.85	56.94	127.22	49.88	31.25	60.32	13.00	405.53
1999	142.53	28.75	43.74	72.56	77.37	77.96	33.61	61.40	16.75	500.41
2000	212.56	46.76	54.06	113.17	90.93	150.90	39.74	64.20	27.12	695.32

ที่มา : จากการคำนวณ

คำถ่วงน้ำหนัก

$W_n =$ สัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่ไปยังประเทศ n จากทั้งหมดของนักท่องเที่ยว
ผลจากการคำนวณดังนี้

ตารางที่ ก-7 สัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปต่างประเทศของแต่ละกลุ่มนักท่องเที่ยว

กลุ่มนักท่องเที่ยว	ประเทศจุดหมายปลายทาง	สัดส่วนของนักท่องเที่ยว
1. มาเลเซีย	1. ไทย	33.4
	2. สิงคโปร์	24.47
	3. อินโดนีเซีย	14.22
	4. จีน	8.29
	5.ฮ่องกง	8.06
	6. ออสเตรเลีย	4.16
	7. สหรัฐอเมริกา	2.69
	8. ใต้หวัน	2.45
	9. ญี่ปุ่น	2.26
2. ญี่ปุ่น	1. สหรัฐอเมริกา	26.01
	2. ฮาวาย	13.73
	3. เกาหลี	13.06
	4. ฮ่องกง	11.84
	5. จีน	11.04
	6. สิงคโปร์	10.37
	7. ใต้หวัน	8.14
	8. ไทย	7.34
3. จีน	1. ฮ่องกง	62.71
	2. ไทย	8.78
	3. ญี่ปุ่น	6.73
	4. สิงคโปร์	5.81
	5. สหรัฐอเมริกา	5.59
	6. เกาหลี	5.04
	7. มาเลเซีย	3.60
	8. อินโดนีเซีย	1.72

ตารางที่ ก-7 (ต่อ) สัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปต่างประเทศของแต่ละกลุ่มนักท่องเที่ยว

กลุ่มนักท่องเที่ยว	ประเทศจุดหมายปลายทาง	สัดส่วนของนักท่องเที่ยว
4. ได้หวัน	1. ฮองกง	34.14
	2. ญี่ปุ่น	15.14
	3. สิงคโปร์	12.57
	4. ไทย	11.40
	5. สหรัฐอเมริกา	10.10
	6. อินโดนีเซีย	8.96
	7. มาเลเซีย	7.71
5. สหราชอาณาจักร	1. สหรัฐอเมริกา	45.43
	2. คานาดา	11.20
	3. ฮองกง	8.12
	4. ไทย	7.94
	5. ออสเตรเลีย	7.67
	6. สิงคโปร์	6.91
	7. อินเดีย	6.88
	8. ญี่ปุ่น	5.84
6. เกาหลี	1. ญี่ปุ่น	28.19
	2. สหรัฐอเมริกา	16.83
	3. ไทย	13.33
	4. จีน	12.57
	5. สิงคโปร์	11.20
	6. ฮองกง	11.00
	7. ได้หวัน	6.89
7. สิงคโปร์	1. มาเลเซีย	64.75
	2. อินโดนีเซีย	15.06
	3. ไทย	5.99
	4. ฮองกง	4.32
	5. จีน	3.76
	6. ออสเตรเลีย	3.12
	7. สหรัฐอเมริกา	1.57
	8. ได้หวัน	1.43

ตารางที่ ก-7 (ต่อ) สัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปต่างประเทศของแต่ละกลุ่มนักท่องเที่ยว

กลุ่มนักท่องเที่ยว	ประเทศจุดหมายปลายทาง	สัดส่วนของนักท่องเที่ยว
8. สหรัฐอเมริกา	1. เม็กซิโก	33.56
	2. คานาดา	27.84
	3. สหราชอาณาจักร	9.19
	4. ฝรั่งเศส	7.12
	5. เยอรมันนี	6.28
	6. อิตาลี	6.28
	7. ญี่ปุ่น	4.90
	8. ไทย	4.82
9. เยอรมันนี	1. สหรัฐอเมริกา	40.57
	2. คานาดา	11.15
	3. ไทย	10.82
	4. ใต้หวัน	9.89
	5. ฮองกง	8.09
	6. สิงคโปร์	7.14
	7. อินโดนีเซีย	6.31
	8. จีน	6.04
10. ออสเตรเลีย	1. สหรัฐอเมริกา	17.40
	2. นิวซีแลนด์	16.65
	3. สิงคโปร์	15.28
	4. อินโดนีเซีย	13.77
	5. ฮองกง	12.41
	6. ไทย	9.95
	7. มาเลเซีย	7.47
	8. คานาดา	7.07

ที่มา : จากการคำนวณ

ภาคผนวก ข

ผลการปรับตัวระยะสั้นของสมการ cointegration ในแต่ละกลุ่มนักท่องเที่ยว

1. กลุ่มนักท่องเที่ยวมาเลเซีย

เมื่อทราบความสัมพันธ์หรือดุลยภาพในระยะยาวแล้ว จากนั้นจึงศึกษาหาการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพระยะยาวของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้นโดยวิธี error correction mechanism (ECM) ผลที่ได้แสดงดังตารางที่ ข-1

ตารางที่ ข-1 ผลการศึกษา error correction mechanism ของจำนวนนักท่องเที่ยวมาเลเซีย

ตัวถดถอย	ค่าสัมประสิทธิ์	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	T-Ratio	ความน่าจะเป็น
intercept	1323413	650745.9	2.0337	.073
dN1T1	.012156	.34740	.034990	.973
dEXIT1	31.4322	23.7055	1.3259	.218
dT1T1	9615.4	.7520	1.2786	.233
dD111	-2000626	.146483.4	-1.3658	.205
dD121	-184845.1	89437.5	-2.0668	.069
ecm1(-1)	.10686	.043867	2.4359	.038
ecm2(-1)	-.57772	.45160	-1.2793	.233
ecm3(-1)	.10355	.089688	1.1546	.278

ที่มา : จากการคำนวณ

การปรับตัวระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนพบว่าความคลาดเคลื่อนของเวกเตอร์ที่ 2 มีค่าสัมประสิทธิ์ (coefficient) อยู่ในช่วง $-1 < \infty < 0$ คือมีค่าเท่ากับ -0.57772 แสดงว่าในช่วงปีถัดไป ความคลาดเคลื่อนจะปรับตัวเข้าหาดุลยภาพในระยะยาว 57.772 % แต่ไม่มีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% เนื่องจากค่าความน่าจะเป็นที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 คือค่าที่ได้สูงถึง 0.233 โดยมีค่าสถิติของสมการ ECM แสดงดังตารางที่ ข-2

ตารางที่ ข-2 ค่าสถิติของสมการ ECM ของจำนวนนักท่องเที่ยวมาเลเซีย

R-Squared	.70599	R-Bar-Squared	.44466
S.E. of Regression	59361.0	F-stat. F(8, 9)	2.7015[.080]
Mean of Dependent Variable	30015.6	S.D. of Dependent Variable	79656.3
Residual Sum of Squares	3.17E+10	Equation Log-likelihood	-217.1476
Akaike Info. Criterion	-226.1476	Schwarz Bayesian Criterion	-230.1543
DW-statistic	1.8176	System Log-likelihood	-339.9439

ที่มา : จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติของสมการการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้น พบว่าสมการการปรับตัวในระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนสามารถอธิบายจำนวนนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางมายังประเทศไทยได้ 70.599 %

2. กลุ่มนักท่องเที่ยวญี่ปุ่น

เมื่อทราบความสัมพันธ์หรือดุลยภาพในระยะยาวแล้ว จากนั้นจึงศึกษาหาการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพระยะยาวของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้นโดยวิธี error correction mechanism (ECM) ผลที่ได้แสดงดังตารางที่ ข-3

ตารางที่ ข-3 ผลการศึกษา error correction mechanism ของจำนวนนักท่องเที่ยวญี่ปุ่น

ตัวตัดถอย	ค่าสัมประสิทธิ์	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	T-Ratio	ความน่าจะเป็น
intercept	-104260.1	209507.9	-.49764	.629
dN2T1	-.26971	.77557	-.34776	.735
dEX2T1	-3887.3	1650.8	-2.3548	.040
dT2T1	161.0016	102.0775	-1.5772	.146
dD211	2405.1	77065.7	.031208	.976
dD221	-80952.7	60563.8	-1.3367	.211
ecm1(-1)	.11777	.075798	1.5538	.151
ecm2(-1)	-.39584	.080511	-4.9166	.001

ที่มา : จากการคำนวณ

การปรับตัวระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนพบว่าความคลาดเคลื่อนของเวกเตอร์ที่ 2 มีค่าสัมประสิทธิ์ (coefficient) อยู่ในช่วง $-1 < \alpha < 0$ คือมีค่าเท่ากับ $-.39584$ แสดงว่าในช่วงปีถัดไป ความคลาดเคลื่อนจะปรับตัวเข้าหาดุลยภาพในระยะยาว 39.584% อย่างมีนัยสำคัญ โดยมีค่าสถิติของสมการ ECM แสดงดังตารางที่ ข-4

ตารางที่ ข-4 ค่าสถิติของสมการ ECM ของจำนวนนักท่องเที่ยวญี่ปุ่น

R-Squared	.81200	R-Bar-Squared	.68039
S.E. of Regression	35135.0	F-stat. F(7, 10)	6.1701[.005]
Mean of Dependent Variable	52625.9	S.D. of Dependent Variable	62148.9
Residual Sum of Squares	1.23E+10	Equation Log-likelihood	-208.6560
Akaike Info. Criterion	-216.6560	Schwarz Bayesian Criterion	-220.2175
DW-statistic	2.6143	System Log-likelihood	-314.5104

ที่มา : จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติของสมการการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้น พบว่าสมการการปรับตัวในระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนสามารถอธิบายจำนวนนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่เดินทางมายังประเทศไทยได้ 81.200 %

3. กลุ่มนักท่องเที่ยวจีน

เมื่อทราบความสัมพันธ์หรือดุลยภาพในระยะยาวแล้ว จากนั้นจึงศึกษาหาการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพระยะยาวของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้นโดยวิธี error correction mechanism (ECM) ผลที่ได้แสดงดังตารางที่ ข-5

ตารางที่ ข-5 ผลการศึกษา error correction mechanism ของจำนวนนักท่องเที่ยวจีน

ตัวถดถอย	ค่าสัมประสิทธิ์	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	T-Ratio	ความน่าจะเป็น
intercept	43069.5	395451.9	.10891	.916
dN3T1	-.36314	.53349	-.68069	.515
dY3T1	192.2465	664.9252	.28913	.780
dEX3T1	65.0969	84.4609	.77073	.463
dT3T1	-441.5269	490.1287	-.90084	.394
dD311	-405648.6	167357.5	-2.4238	.042
dD321	-56983.4	64918.3	-.87777	.406
ecm1(-1)	-1.3468	.44671	-3.0149	.017
ecm2(-1)	-.026692	.18901	-.14122	.891
ecm3(-1)	.61037	.70412	.86686	.411

ที่มา : จากการคำนวณ

การปรับตัวระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนพบว่าความคลาดเคลื่อนของเวกเตอร์ที่ 2 มีค่าสัมประสิทธิ์ (coefficient) อยู่ในช่วง $-1 < \infty < 0$ คือมีค่าเท่ากับ -0.026692 แสดงว่าในช่วงปีถัดไป

ความคลาดเคลื่อนจะปรับตัวเข้าหาคุณภาพในระยะยาว 2.6692 % แต่ไม่มีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% เนื่องจากค่าความน่าจะเป็นที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 คือค่าที่ได้สูงถึง 0.891 โดยมีค่าสถิติของสมการ ECM แสดงดังตารางที่ ข-6

ตารางที่ ข-6 ค่าสถิติของสมการ ECM ของจำนวนนักท่องเที่ยวจีน

R-Squared	.80571	R-Bar-Squared	.58713
S.E. of Regression	44021.8	F-stat. F(2, 16)	3.6861[.040]
Mean of Dependent Variable	38638.6	S.D. of Dependent Variable	68511.0
Residual Sum of Squares	1.55E+10	Equation Log-likelihood	-210.7064
Akaike Info. Criterion	-220.7064	Schwarz Bayesian Criterion	-225.1583
DW-statistic	1.8051	System Log-likelihood	-253.1083

ที่มา : จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติของสมการการปรับตัวเข้า สู่อุณหภูมิในระยะยาวของความ คลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้น พบว่าสมการการปรับตัวในระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนสามารถอธิบายจำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางมายังประเทศไทยได้ 80.571 %

4. กลุ่มนักท่องเที่ยวได้ทุกวัน

เมื่อทราบความสัมพันธ์หรือคุณภาพในระยะยาวแล้ว จากนั้นจึงศึกษาการปรับตัวเข้าสู่คุณภาพระยะยาวของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้นโดยวิธี error correction mechanism (ECM) ผลที่ได้แสดงดังตารางที่ ข-7

ตารางที่ ข-7 ผลการศึกษา error correction mechanism ของจำนวนนักท่องเที่ยวได้ทุกวัน

ตัวถดถอย	ค่าสัมประสิทธิ์	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	T-Ratio	ความน่าจะเป็น
dN4T1	-.47084	.32776	-1.4365	.189
dY4T1	54.1581	23.9634	2.2600	.054
dEX4T1	-201.2975	60.2272	-3.3423	.010
dT4T1	-478.4900	694.5494	-.68892	.510
dD411	818332.4	255292.2	3.2055	.013
dD421	-141447.4	68279.4	-2.0716	.072
ecm1(-1)	.081995	.080624	1.0170	.339
ecm2(-1)	.35752	.11960	2.9894	.017
ecm3(-1)	-.55061	.19474	-2.8274	.022
ecm4(-1)	-.17856	.099337	-1.7975	.110

ที่มา : จากการคำนวณ

การปรับตัวระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนพบว่าความคลาดเคลื่อนของเวกเตอร์ที่ 3 และเวกเตอร์ที่ 4 มีค่าสัมประสิทธิ์ (coefficient) อยู่ในช่วง $-1 < \alpha < 0$ คือมีค่าเท่ากับ -0.55061 และ -0.17856 แสดงว่าในช่วงปีถัดไป ความคลาดเคลื่อนจะปรับตัวเข้าหาคุลยภาพในระยะยาว 55.061 % อย่างมีนัยสำคัญในเวกเตอร์ที่ 3 และความคลาดเคลื่อนจะปรับตัวเข้าหาคุลยภาพในระยะยาว 17.856 % แต่ไม่มีนัยสำคัญในเวกเตอร์ที่ 4 เมื่อพิจารณาที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% เนื่องจากค่าความน่าจะเป็นที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 คือค่าที่ได้สูงถึง 0.110 โดยมีค่าสถิติของสมการ ECM แสดงดังตารางที่ ข-8

ตารางที่ ข-8 ค่าสถิติของสมการ ECM ของจำนวนนักท่องเที่ยวได้วัน

R-Squared	.78222	R-Bar-Squared	.53721
S.E. of Regression	48636.1	F-stat. F(9, 8)	3.1927[.058]
Mean of Dependent Variable	35482.1	S.D. of Dependent Variable	71493.9
Residual Sum of Squares	1.89E+10	Equation Log-likelihood	-212.5007
Akaike Info. Criterion	-222.5007	Schwarz Bayesian Criterion	-226.9526
DW-statistic	2.0453	System Log-likelihood	-387.8787

ที่มา : จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติของสมการการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้น พบว่าสมการการปรับตัวในระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนสามารถอธิบายจำนวนนักท่องเที่ยวได้วันที่เดินทางมายังประเทศไทยได้ 78.222 %

5. นักท่องเที่ยวสหราชอาณาจักร

เมื่อทราบความสัมพันธ์หรือดุลยภาพในระยะยาวแล้ว จากนั้นจึงศึกษาหาการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพระยะยาวของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้นโดยวิธี error correction mechanism (ECM) ผลที่ได้แสดงดังตารางที่ ข-9

ตารางที่ ข-9 ผลการศึกษา error correction mechanism ของจำนวนนักท่องเที่ยวสหราชอาณาจักร

ตัวถดถอย	ค่าสัมประสิทธิ์	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	T-Ratio	ความน่าจะเป็น
dN5T1	.31220	.21933	1.4234	.182
dY5T1	-31.5754	12.8481	-2.4576	.032
dT5T1	-720.7736	358.6766	-2.0095	.070
dD5I1	17636.1	29086.6	.60633	.557
dD52I	23880.9	20372.3	1.1722	.266
ecm1(-1)	-0.37937	.12556	-3.0215	.012
ecm2(-1)	-0.037392	.10230	-0.36551	.722

ที่มา : จากการคำนวณ

การปรับตัวระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนพบว่าความคลาดเคลื่อนของเวกเตอร์ที่ 1 และเวกเตอร์ที่ 2 มีค่าสัมประสิทธิ์ (coefficient) อยู่ในช่วง $-1 < \infty < 0$ คือมีค่าเท่ากับ -0.37937 และ -0.037392 แสดงว่าในช่วงปีถัดไป ความคลาดเคลื่อนจะปรับตัวเข้าหาคูขยภพในระยะยาว 37.937% อย่างมีนัยสำคัญในเวกเตอร์ที่ 1 และความคลาดเคลื่อนจะปรับตัวเข้าหาคูขยภพในระยะยาว 3.7392 % แต่ไม่มีนัยสำคัญในเวกเตอร์ที่ 2 เมื่อพิจารณาที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% เนื่องจากค่าความน่าจะเป็นที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 คือค่าที่ได้สูงถึง 0.722 โดยมีค่าสถิติของสมการ ECM แสดงดังตารางที่ ข-10

ตารางที่ ข-10 ค่าสถิติของสมการ ECM ของจำนวนนักท่องเที่ยวสหราชอาณาจักร

R-Squared	.77067	R-Bar-Squared	.64558
S.E. of Regression	16462.7	F-stat. F(6, 11)	6.1610[.005]
Mean of Dependent Variable	22554.7	S.D. of Dependent Variable	27653.0
Residual Sum of Squares	2.98E+09	Equation Log-likelihood	-195.8679
Akaike Info. Criterion	-202.8679	Schwarz Bayesian Criterion	-205.9842
DW-statistic	1.6479	System Log-likelihood	-326.7526

ที่มา : จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติของสมการการปรับตัวเข้า คูขยภพในระยะยาวของความ คลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้น พบว่าสมการการปรับตัวในระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนสามารถอธิบายจำนวนนักท่องเที่ยวสหราชอาณาจักรที่เดินทางมายังประเทศไทยได้ 77.067 %

6. กลุ่มนักท่องเที่ยวเกาหลี

เมื่อทราบความสัมพันธ์หรือคุณลักษณะในระยะยาวแล้ว จากนั้นจึงศึกษาหาการปรับตัวเข้าสู่คุณลักษณะระยะยาวของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้นโดยวิธี error correction mechanism (ECM) ผลที่ได้แสดงดังตารางที่ ข-11

ตารางที่ ข-11 ผลการศึกษา error correction mechanism ของจำนวนนักท่องเที่ยวเกาหลี

ตัวตัดคอย	ค่าสัมประสิทธิ์	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	T-Ratio	ความน่าจะเป็น
dN6T1	-0.27940	.38322	-0.72908	.490
dY6T1	9.3370	35.8805	.26023	.802
dEX6T1	-10807.6	10515.9	-1.0277	.338
dT6T1	1745.4	1517.2	1.1504	.288
dD611	-190048.8	37910.0	-5.0132	.002
dD621	67860.1	31558.0	-2.1503	.069
ecm1(-1)	.18186	.039624	4.5898	.003
ecm2(-1)	.25295	.33061	.76511	.469
ecm3(-1)	-0.45164	.12240	-3.6899	.008
ecm4(-1)	8879E-3	.0029322	.30281	.771
ecm5(-1)	.023457	.023085	1.0161	.343

ที่มา : จากการคำนวณ

การปรับตัวระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนพบว่าความคลาดเคลื่อนของเวกเตอร์ที่ 1 มีค่าสัมประสิทธิ์ (coefficient) อยู่ในช่วง $-1 < \alpha < 0$ คือมีค่าเท่ากับ -0.45164 แสดงว่าในช่วงปีถัดไป ความคลาดเคลื่อนจะปรับตัวเข้าหาคุณลักษณะในระยะยาว 45.164 % อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% โดยมีค่าสถิติของสมการ ECM แสดงดังตารางที่ ข-12

ตารางที่ ข-12 ค่าสถิติของสมการ ECM ของจำนวนนักท่องเที่ยวเกาหลี

R-Squared	.95829	R-Bar-Squared	.89870
S.E. of Regression	24266.8	F-stat. F(10, 7)	16.0819[.001]
Mean of Dependent Variable	23287.1	S.D. of Dependent Variable	76244.5
Residual Sum of Squares	4.12E+09	Equation Log-likelihood	-198.7843
Akaike Info. Criterion	-209.7843	Schwarz Bayesian Criterion	-214.6814
DW-statistic	2.2834	System Log-likelihood	-270.7449

ที่มา : จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติของสมการการปรับตัวเข้า ผู้ดูสภาพในระยะยาวของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้น พบว่าสมการการปรับตัวในระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนสามารถอธิบายจำนวนนักท่องเที่ยวเกาหลีที่เดินทางมายังประเทศไทยได้ 95.829 %

7. กลุ่มนักท่องเที่ยวสิงคโปร์

เมื่อทราบความสัมพันธ์หรือดูสภาพในระยะยาวแล้ว จากนั้นจึงศึกษาหาการปรับตัวเข้าสู่ดูสภาพระยะยาวของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้น โดยวิธี error correction mechanism(ECM) ผลที่ได้แสดงดังตารางที่ ข-13

ตารางที่ ข-13 ผลการศึกษา error correction mechanism ของจำนวนนักท่องเที่ยวสิงคโปร์

ตัวถดถอย	ค่าสัมประสิทธิ์	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	T-Ratio	ความน่าจะเป็น
intercept	-39231.0	78688.8	-.49856	.630
dN7T1	26207.5	14349.4	1.8264	.101
dY7T1	-.21798	.26706	-.81620	.435
dEX7T1	2.1478	2.3914	.89816	.392
dT7T1	-5412.5	2096.6	-2.5816	.030
dD711	-368607.2	365435.1	-1.0087	.339
dD721	-46835.2	20864.1	-2.2448	.051
ecm1(-1)	-.27756	.34054	-.81506	.436
ecm2(-1)	-.15760	.10374	-1.5192	.163

ที่มา : จากการคำนวณ

การปรับตัวระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนพบว่าความคลาดเคลื่อนของเวกเตอร์ที่ 1 และเวกเตอร์ที่ 2 มีค่าสัมประสิทธิ์ (coefficient) อยู่ในช่วง $-1 < \alpha < 0$ คือมีค่าเท่ากับ -0.27756 และ -0.15760 แสดงว่าในช่วงปีถัดไป ความคลาดเคลื่อนจะปรับตัวเข้าหาดูสภาพในระยะยาว 27.756 % ในเวกเตอร์ที่ 1 แต่ไม่มีนัยสำคัญ และความคลาดเคลื่อนจะปรับตัวเข้าหาดูสภาพในระยะยาว 15.760% ไม่มีนัยสำคัญในเวกเตอร์ที่ 2 เมื่อพิจารณาที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% โดยมีค่าสถิติของสมการ ECM แสดงดังตารางที่ ข-14

ตารางที่ ข-14 ค่าสถิติของสมการ ECM ของจำนวนนักท่องเที่ยวสิงคโปร์

R-Squared	.85075	R-Bar-Squared	.71809
S.E. of Regression	13913.5	F-stat. F(9, 8)	6.4128[.006]
Mean of Dependent Variable	28597.8	S.D. of Dependent Variable	26204.7
Residual Sum of Squares	1.74E+09	Equation Log-likelihood	-191.0337
Akaike Info. Criterion	-200.0337	Schwarz Bayesian Criterion	-204.0403
DW-statistic	2.8998	System Log-likelihood	-283.3295

ที่มา : จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติของสมการการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้น พบว่าสมการการปรับตัวในระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนสามารถอธิบายจำนวนนักท่องเที่ยวสิงคโปร์ที่เดินทางมายังประเทศไทยได้ 85.075%

8. กลุ่มนักท่องเที่ยวสหรัฐอเมริกา

เมื่อทราบความสัมพันธ์หรือดุลยภาพในระยะยาวแล้ว จากนั้นจึงศึกษาหาการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพระยะยาวของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้นโดยวิธี error correction mechanism(ECM) ผลที่ได้แสดงดังตารางที่ ข-15

ตารางที่ ข-15 ผลการศึกษา error correction mechanism ของจำนวนนักท่องเที่ยวสหรัฐอเมริกา

ตัวดลลย	ค่าสัมประสิทธิ์	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	T-Ratio	ความน่าจะเป็น
dN8T1	.24333	.70212	.34657	.739
dY8T1	6.6638	9.0555	.73589	.486
dEX8T1	-1.6644	.24204	-.68765	.514
dT8T1	37.3642	448.0962	.083384	.936
dD811	-37375.3	48309.4	-.77366	.464
dD821	63243.4	35082.7	1.8027	.114
ecm1(-1)	-.19805	.098145	-2.0179	.083
ecm2(-1)	.024958	.024330	1.0258	.339
ecm3(-1)	-.14807	.072068	-2.0546	.079
ecm4(-1)	-.025352	.075433	-.33609	.747
ecm5(-1)	-.20489	.14020	-1.4614	.187

ที่มา : จากการคำนวณ

การปรับตัวระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนพบว่าความคลาดเคลื่อนของเวกเตอร์ที่ 1 เวกเตอร์ที่ 3 เวกเตอร์ที่ 4 และเวกเตอร์ที่ 5 มีค่าสัมประสิทธิ์ (coefficient) อยู่ในช่วง $-1 < \alpha < 0$ คือมีค่าเท่ากับ -0.19805 -0.14807 -0.25352 และ -20489 โดยเวกเตอร์ที่มีการปรับตัวที่มากที่สุดคือ เวกเตอร์ที่ 1 เนื่องจาก มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 90% นั่นคือในช่วงปีถัดไป ความคลาดเคลื่อนจะปรับตัวเข้าหาคูณภาพในระยะยาว 19.805 % โดยมีค่าสถิติของสมการ ECM แสดง ดังตารางที่ ข-16

ตารางที่ ข-16 ค่าสถิติของสมการ ECM ของจำนวนนักท่องเที่ยวสหรัฐอเมริกา

R-Squared	.82743	R-Bar-Squared	.58091
S.E. of Regression	14862.4	F-stat. F(10, 7)	3.3564[.061]
Mean of Dependent Variable	199595.7	S.D. of Dependent Variable	22958.1
Residual Sum of Squares	1.55E+09	Equation Log-likelihood	-189.9594
Akaike Info. Criterion	-200.9594	Schwarz Bayesian Criterion	-205.8564
DW-statistic	2.2855	System Log-likelihood	-474.4403

ที่มา : จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติของสมการการปรับตัวเข้า คูณภาพในระยะยาวของความ คลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้น พบว่าสมการการปรับตัวในระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนสามารถอธิบายจำนวนนักท่องเที่ยวสหรัฐอเมริกาที่เดินทางมายังประเทศไทยได้ 82.743 %

9. กลุ่มนักท่องเที่ยวเยอรมัน

เมื่อทราบความสัมพันธ์หรือคูณภาพในระยะยาวแล้ว จากนั้นจึงศึกษาหาการปรับตัวเข้าสู่ คูณภาพระยะยาวของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้นโดยวิธี error correction mechanism (ECM) ผลที่ได้แสดงดังตารางที่ ข-17

ตารางที่ ข-17 ผลการศึกษา error correction mechanism ของจำนวนนักท่องเที่ยวเยอรมัน

ตัวถดถอย	ค่าสัมประสิทธิ์	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	T-Ratio	ความน่าจะเป็น
dN9T1	.96558	.12151	7.9464	.000
dY9T1	15.1348	8.4172	1.7981	.110
dEX9T1	-3.6276	1.7687	-2.0509	.074
dT9T1	-1589.2	1037.9	-1.5312	.164
dD911	205189.3	106631.9	1.9243	.091
dD921	-21618.2	11721.6	-1.8443	.102
ecm1(-1)	-.040456	.013361	-3.02080	.016
ecm2(-1)	.11702	.077792	1.5043	.171
ecm3(-1)	-.39281	.15808	-2.4850	.038
ecm4(-1)	.4661E-3	.0015948	.29230	.777

ที่มา : จากการคำนวณ

การปรับตัวระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนพบว่าความคลาดเคลื่อนของเวกเตอร์ที่ 1 และเวกเตอร์ที่ 3 มีค่าสัมประสิทธิ์ (coefficient) อยู่ในช่วง $-1 < \alpha < 0$ คือมีค่าเท่ากับ -0.040456 และ -0.39281 แสดงว่าในช่วงปีถัดไป ความคลาดเคลื่อนจะปรับตัวเข้าหาดุลยภาพในระยะยาว 4.0456% และ 39.281% ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% โดยมีค่าสถิติของสมการ ECM แสดงดังตารางที่ ข-18

ตารางที่ ข-18 ค่าสถิติของสมการ ECM ของจำนวนนักท่องเที่ยวเยอรมัน

R-Squared	.90250	R-Bar-Squared	.79281
S.E. of Regression	8048.7	F-stat. F(9, 8)	8.2280[.003]
Mean of Dependent Variable	16261.3	S.D. of Dependent Variable	17682.6
Residual Sum of Squares	5.18E+08	Equation Log-likelihood	-180.1213
Akaike Info. Criterion	-190.1213	Schwarz Bayesian Criterion	-194.5732
DW-statistic	2.2747	System Log-likelihood	-318.0840

ที่มา : จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติของสมการการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้น พบว่าสมการการปรับตัวในระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนสามารถอธิบายจำนวนนักท่องเที่ยวเยอรมันที่เดินทางมายังประเทศไทยได้ 90.250%

10. กลุ่มนักท่องเที่ยวออสเตรเลีย

เมื่อทราบความสัมพันธ์หรือดุลยภาพในระยะยาวแล้ว จากนั้นจึงศึกษาหาการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพระยะยาวของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้นโดยวิธี error correction mechanism (ECM) ผลที่ได้แสดงดังตารางที่ ข-19

ตารางที่ ข-19 ผลการศึกษา error correction mechanism ของจำนวนนักท่องเที่ยวออสเตรเลีย

ตัวถดถอย	ค่าสัมประสิทธิ์	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	T-Ratio	ความน่าจะเป็น
intercept	-6606.4	11749.7	-.056226	.582
ecm1(-1)	-.053129	.017765	2.9907	.0009

ที่มา : จากการคำนวณ

การปรับตัวระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนพบว่าความคลาดเคลื่อนของเวกเตอร์ที่ 1 มีค่าสัมประสิทธิ์ (coefficient) อยู่ในช่วง $-1 < \alpha < 0$ คือมีค่าเท่ากับ -0.053129 แสดงว่าในช่วงปีถัดไปความคลาดเคลื่อนจะปรับตัวเข้าหาดุลยภาพในระยะยาว 5.3129 % อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% โดยมีค่าสถิติของสมการ ECM แสดงดังตารางที่ ข-20

ตารางที่ ข-20 ค่าสถิติของสมการ ECM ของจำนวนนักท่องเที่ยวออสเตรเลีย

R-Squared	.95074	R-Bar-Squared	.86042
S.E. of Regression	10352.5	F-stat. F(11, 6)	10.5264[.005]
Mean of Dependent Variable	13666.4	S.D. of Dependent Variable	27709.3
Residual Sum of Squares	6.43E+08	Equation Log-likelihood	-182.0630
Akaike Info. Criterion	-194.0630	Schwarz Bayesian Criterion	-199.4052
DW-statistic	2.1308	System Log-likelihood	-324.3280

ที่มา : จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติของสมการการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระยะสั้น พบว่าสมการการปรับตัวในระยะสั้นของความคลาดเคลื่อนสามารถอธิบายจำนวนนักท่องเที่ยวออสเตรเลียที่เดินทางมายังประเทศไทยได้ 95.074 %

ภาคผนวก ค

ผลการทดสอบการถดถอยเชิงเส้นเพื่อพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในปีค.ศ. 2001-2005

ตาราง ค-1 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์และค่าคงที่ในการพยากรณ์ของปัจจัยรายได้

ประเทศ	รายได้เฉลี่ยต่อหัว						
	ค่าคงที่			สัมประสิทธิ์			Prob.
	ค่าคงที่	t-statistic	Prob.	สัมประสิทธิ์	t-statistic	Prob.	
ออสเตรเลีย	8655.774	12.44919	0.0000	632.5977	10.89905	0.0000	0.000000
จีน	174.2421	4.062500	0.0007	30.11504	8.411039	0.0000	0.000000
เยอรมันนี	19304.35	27.65325	0.0000	464.5955	6.942854	0.0000	0.000002
ญี่ปุ่น	7702.053	4.662734	0.0002	1661.619	12.19516	0.0000	0.000000
เกาหลี	634.1158	1.269431	0.2205	498.4414	11.95310	0.0000	0.000000
มาเลเซีย	1181.1	5.571477	0.0000	144.8143	8.171858	0.0000	0.000000
สิงคโปร์	839.3316	0.452128	0.6566	1458.768	9.413270	0.0000	0.000000
ไต้หวัน	1248.463	3.008124	0.0076	675.9511	19.54148	0.0000	0.000000
สหราชอาณาจักร	8208.995	39.15840	0.0000	777.6195	44.43530	0.0000	0.000000
สหรัฐอเมริกา	12011.23	21.86796	0.0000	1149.474	25.06952	0.0000	0.000000

ที่มา : จากการคำนวณ

ตาราง ค-2 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์และค่าคงที่ในการพยากรณ์ของปัจจัยอัตราแลกเปลี่ยน

ประเทศ	อัตราแลกเปลี่ยน						
	ค่าคงที่			สัมประสิทธิ์			Prob.
	ค่าคงที่	t-statistic	Prob.	สัมประสิทธิ์	t-statistic	Prob.	
ออสเตรเลีย	-3379.818	-0.509008	0.6169	2845.289	5.133145	0.0001	0.000070
จีน	3391.534	9.486603	0.0000	-97.17391	-3.285102	0.0041	0.004114
เยอรมันนี	-3268.633	-1.244766	0.2292	1253.369	5.717769	0.0000	0.000020
ญี่ปุ่น	29.26668	5.669348	0.0000	5.446602	13.06393	0.0000	0.000000
เกาหลี	10.03353	24.85731	0.0000	-0.361955	-10.74190	0.0000	0.000000
มาเลเซีย	-21.28768	-0.008739	0.9931	1260.187	6.197429	0.0000	0.000008
สิงคโปร์	-10601.18	-1.519077	0.1461	3324.704	5.706957	0.0000	0.000021
ไต้หวัน	-167.4932	-0.780942	0.4450	96.25778	5.488005	0.0000	0.000033
สหราชอาณาจักร	2711.58	17.07039	0.0000	-41.1192	-3.100927	0.0062	0.006167
สหรัฐอเมริกา	45850.12	2.14320	0.0460	287.8778	0.16198	0.8737	0.873733

ที่มา : จากการคำนวณ

ตาราง ก-3 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์และค่าคงที่ในการพยากรณ์ของปัจจัยค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ประเทศ	ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง						
	ค่าคงที่			สัมประสิทธิ์			Prob.
	ค่าคงที่	t-statistic	Prob.	สัมประสิทธิ์	t-statistic	Prob.	
ออสเตรเลีย	260.1105	10.39468	0.0000	-6.65383	-3.185091	0.0051	0.005128
จีน	203.8211	8.059962	0.0000	-7.706767	-3.650750	0.0018	0.001829
เยอรมันนี	44.16842	20.89569	0.0000	-0.63985	-3.626175	0.0019	0.001931
ญี่ปุ่น	828.5421	11.20641	0.0000	-21.94211	-3.555135	0.0023	0.002262
เกาหลี	57.28421	7.443829	0.0000	-0.141353	-0.220036	0.8283	0.828319
มาเลเซีย	34.65263	9.612764	0.0000	-1.066917	-3.545429	0.0023	0.002311
สิงคโปร์	86.02105	52.48171	0.0000	-0.32153	-3.057227	0.0068	0.006785
ไต้หวัน	142.5895	10.12447	0.0000	-4.289474	-3.648503	0.0018	0.001838
สหราชอาณาจักร	56.02632	7.938572	0.0000	-1.169173	-1.984518	0.0627	0.062656
สหรัฐอเมริกา	93.62105	11.08060	0.0000	-0.478195	-0.677987	0.5064	0.506403

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ ก-4 ผลการพยากรณ์แนวโน้มของปัจจัยรายได้ในปีค.ศ. 2001-2005

ประเทศ	ค่าพยากรณ์ ปีค.ศ.				
	2001	2002	2003	2004	2005
ออสเตรเลีย	21,940.33	22,572.92	23,205.52	23,838.12	24,470.72
จีน	806.66	836.77	866.89	897.00	927.12
เยอรมันนี	29,060.86	29,525.45	29,990.05	30,454.64	30,919.24
ญี่ปุ่น	42,596.05	44,257.67	45,919.29	47,580.91	49,242.53
เกาหลี	11,101.39	11,599.83	12,098.27	12,596.71	13,095.15
มาเลเซีย	4,222.20	4,367.01	4,511.83	4,656.64	4,801.46
สิงคโปร์	31,473.46	32,932.23	34,391.00	35,849.76	37,308.53
ไต้หวัน	15,443.44	16,119.39	16,795.34	17,471.29	18,147.24
สหราชอาณาจักร	24,539.00	25,316.62	26,094.24	26,871.86	27,649.48
สหรัฐอเมริกา	36,150.18	37,299.66	38,449.13	39,598.61	40,748.08

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ ก-5 ผลการพยากรณ์แนวโน้มของปัจจัยอัตราแลกเปลี่ยนในปีค.ศ. 2001-2005

ประเทศ	ค่าพยากรณ์ ปีค.ศ.				
	2001	2002	2003	2004	2005
ออสเตรเลีย	56,371.25	59,216.54	62,061.83	64,907.12	67,752.41
จีน	1,350.88	1,253.71	1,156.53	1,059.36	962.19
เยอรมันนี	23,052.12	24,305.49	25,558.85	26,812.22	28,065.59
ญี่ปุ่น	143.65	149.09	154.54	159.99	165.43
เกาหลี	2.43	2.07	1.71	1.35	0.98
มาเลเซีย	26,442.64	27,702.83	28,963.01	30,223.20	31,483.39
สิงคโปร์	59,217.60	62,542.31	65,867.01	69,191.72	72,516.42
ไต้หวัน	1,853.92	1,950.18	2,046.44	2,142.69	2,238.95
สหราชอาณาจักร	1,848.08	1,806.96	1,765.84	1,724.72	1,683.60
สหรัฐอเมริกา	51,895.55	52,183.43	52,471.31	52,759.19	53,047.07

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ ก-6 ผลการพยากรณ์แนวโน้มของปัจจัยค่าใช้จ่ายในการเดินทางในปีค.ศ. 2001-2005

ประเทศ	ค่าพยากรณ์ ปีค.ศ.				
	2001	2002	2003	2004	2005
ออสเตรเลีย	120.38	113.73	107.07	100.42	93.76
จีน	41.98	34.27	26.57	18.86	11.15
เยอรมันนี	30.73	30.09	29.45	28.81	28.17
ญี่ปุ่น	367.76	345.82	323.87	301.93	279.99
เกาหลี	54.32	54.17	54.03	53.89	53.75
มาเลเซีย	12.25	11.18	10.11	9.05	7.98
สิงคโปร์	79.27	78.95	78.63	78.30	77.98
ไต้หวัน	52.51	48.22	43.93	39.64	35.35
สหราชอาณาจักร	31.47	30.30	29.14	27.97	26.80
สหรัฐอเมริกา	83.58	83.10	82.62	82.14	81.67

ที่มา : จากการคำนวณ

ภาคผนวก ง

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทยจำแนกตามสัญชาติและประเทศถิ่นที่อยู่พ.ศ.2543-2545

ตารางที่ ง-1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทย จำแนกตามสัญชาติ และประเทศถิ่นที่อยู่ พ.ศ. 2543-2545

ประเทศ	จำนวนนักท่องเที่ยวตามสัญชาติ			จำนวนนักท่องเที่ยวตามประเทศถิ่นที่อยู่		
	2543	2544	2545	2543	2544	2545
รวม	9,578,826	10,132,509	10,872,976	9,578,826	10,132,509	10,872,976
เอเชียตะวันออกเฉียง	5,545,856	5,786,403	6,236,246	5,775,304	6,064,117	6,531,546
กลุ่มอาเซียน	2,056,389	2,241,562	2,474,523	2,111,794	2,385,528	2,614,627
บรูไน	4,776	10,177	10,129	13,259	13,912	13,755
กัมพูชา	...	45,479	70,187	...	54,399	79,219
อินโดนีเซีย	156,764	156,411	164,645	145,295	153,458	164,994
ลาว	70,985	82,307	90,717	74,910	86,357	94,052
มาเลเซีย	1,111,687	1,185,891	1,332,355	1,055,459	1,159,630	1,296,109
พม่า	...	36,843	36,111	...	42,903	42,266
ฟิลิปปินส์	103,013	124,841	139,364	107,038	129,818	142,940
สิงคโปร์	563,679	531,818	546,796	658,640	664,980	683,296
เวียดนาม	45,485	67,795	84,219	57,193	80,071	97,996
จีน	753,781	801,362	797,976	704,377	694,886	763,139
ฮ่องกง	243,952	245,170	335,816	493,187	523,465	526,138
ญี่ปุ่น	1,202,164	1,177,599	1,239,421	1,204,747	1,168,548	1,222,270
เกาหลี	451,347	548,726	704,649	448,149	552,977	716,778
ไต้หวัน	706,482	738,642	674,366	710,549	724,769	673,652
อื่น ๆ	131,741	33,342	9,495	102,501	13,944	14,942
ยุโรป	2,301,807	2,508,566	2,650,992	2,185,749	2,304,640	2,450,878
ออสเตรเลีย	52,240	50,376	54,020	45,122	46,461	48,067
เบลเยียม	52,256	53,813	56,865	50,603	54,350	56,179
เดนมาร์ก	79,040	83,216	90,480	80,815	78,728	84,617
ฟินแลนด์	51,109	64,370	66,772	55,373	58,530	64,115
ฝรั่งเศส	256,948	251,717	271,395	240,315	237,511	253,463
เยอรมันนี	390,030	402,992	411,049	385,240	398,034	403,240
อิตาลี	133,247	122,263	129,293	120,028	119,953	126,222
เนเธอร์แลนด์	126,848	142,560	150,138	120,383	136,929	140,966
นอร์เวย์	53,902	73,620	74,607	65,035	72,785	74,947
รัสเซีย	46,417	54,488	70,692	49,629	58,927	68,978
สเปน	33,558	38,212	47,431	33,990	38,812	48,491

ตารางที่ ง-1 (ต่อ) จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทย จำแนกตามสัญชาติ และประเทศต้น
ที่อยู่ พ.ศ. 2543-2545

ประเทศ	จำนวนนักท่องเที่ยวตามสัญชาติ			จำนวนนักท่องเที่ยวตามประเทศต้นที่อยู่		
	2543	2544	2545	2543	2544	2545
สวีเดน	150,515	238,369	215,894	210,199	223,040	220,866
สวีเดนแลนด์	105,591	111,972	118,827	113,504	120,507	126,217
สหราชอาณาจักร	619,659	660,449	704,416	479,442	517,974	569,812
กลุ่มยุโรปตะวันออก	54,332	62,281	72,893	55,373	58,774	65,361
อื่น ๆ	96,115	97,868	116,220	80,698	83,325	99,337
อเมริกา	663,276	682,995	730,402	594,644	604,041	640,143
อาร์เจนตินา	5,535	6,295	3,398	5,256	5,674	2,380
บราซิล	5,822	6,017	8,960	3,990	4,255	5,535
แคนาดา	112,540	121,020	135,668	86,490	92,803	101,369
สหรัฐอเมริกา	518,053	527,779	555,353	482,734	485,276	509,841
อื่น ๆ	21,326	21,884	27,023	16,174	16,033	21,018
เอเชียใต้	352,007	350,874	410,206	339,953	333,248	390,745
บังกลาเทศ	25,681	28,397	35,928	29,773	32,941	41,145
อินเดีย	224,104	229,751	280,641	203,168	206,132	253,110
เนปาล	16,389	17,284	19,933	19,648	19,009	23,001
ปากีสถาน	49,407	36,946	31,246	49,180	35,737	29,902
ศรีลังกา	28,668	28,657	31,649	29,635	29,147	32,441
อื่น ๆ	7,758	9,839	10,809	8,549	10,282	11,146
โอเชียเนีย	378,782	420,551	427,109	383,915	427,673	423,501
ออสเตรเลีย	314,531	350,322	351,508	325,359	363,696	355,529
นิวซีแลนด์	62,585	68,514	73,710	56,128	61,190	64,771
อื่น ๆ	1,666	1,715	1,891	2,428	2,787	3,201
ตะวันออกกลาง	182,408	215,148	245,822	201,859	237,268	272,805
อียิปต์	6,281	6,371	7,719	6,338	6,077	7,489
อิสราเอล	75,798	91,543	98,691	73,535	91,166	98,629
คูเวต	18,599	20,597	25,251	19,820	22,167	28,448
ซาอุดีอาระเบีย	6,150	7,093	6,886	14,088	13,593	14,254
สหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์	20,798	21,369	26,565	34,593	36,692	43,549
อื่น ๆ	54,782	68,175	80,710	53,485	67,573	80,436
แอฟริกา	84,487	97,413	98,290	80,480	90,963	89,449
สาธารณรัฐแอฟริกาใต้	35,381	40,133	39,262	37,571	42,026	37,721
อื่น ๆ	49,106	57,280	59,028	42,909	48,937	51,728

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2545: ออนไลน์)

ภาคผนวก จ

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวในศตวรรษที่ 21¹
(Critical Factors Affecting the Tourism Industry in the 21st Century)

1. ผลกระทบทางเศรษฐกิจและการรั่วไหลจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การใช้การท่องเที่ยวเป็นกลไกในการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศ ในขณะที่รายได้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวที่รั่วไหลออก ในรูปของการใช้จ่ายในส่วนของ Franchise Management Fee เป็นส่วนใหญ่ สำหรับธุรกิจที่มีการดำเนินงานเป็นกลุ่ม

2. การขยายอิทธิพลของสหรัฐอเมริกาสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

การตอบรับของสังคมพื้นถิ่นต่อการเปลี่ยนแปลงอาจเกิดได้เกินความคาดหมายวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมที่เป็นส่วนหนึ่งของสินค้าทางการท่องเที่ยวจะได้รับอิทธิพลจนเกิดการเบี่ยงเบนและเปลี่ยนแปลงไปในที่สุด

3. ผลกระทบของโลกยุคโลกาภิวัตน์

การเปลี่ยนแปลงแนวความคิดในส่วนต่างๆ อาทิ ด้านสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองผู้บริโภค ความเปลี่ยนแปลงในเรื่องค่าเงิน (เช่น เงินยูโร) นโยบายด้านการบิน การแปรรูปธุรกิจต่างๆ จะสร้างความกดดันให้แก่องค์กรส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกให้มีการเปิดเสรีมากยิ่งขึ้น

4. การผ่อนคลายระเบียบพิธีการผ่านแดน

เกือบทุกประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มีแนวโน้มจะพิจารณาในเชิงปฏิบัติสำหรับการผ่อนปรนด้านระเบียบพิธีการเข้าเมืองมากยิ่งขึ้น เพื่อขจัดอุปสรรคในการเดินทางและขนส่งสินค้า

¹ ที่มา : จากหนังสือ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่ 21 ของ ปรีชา แดงโรจน์ หน้า 41-47

5. การรับคืนภาษี

หลายประเทศพิจารณาให้มีการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแก่นักท่องเที่ยว และใช้เป็นจุดขายเสริมในการโฆษณา อย่างไรก็ตามการปรับอัตราภาษีสนามบินในบางประเทศมีส่วนสกัดกั้นการเดินทางออกของประชาชน

6. ผลกระทบด้านสังคม

ทัศนคติของประชาชนที่เชื่อว่าการท่องเที่ยวเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างประสบการณ์แปลกใหม่ เป็นส่วนกระตุ้นให้เกิดการเดินทางมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามปัญหาด้านสังคมอื่นๆ ที่ไม่ได้เกิดจากการท่องเที่ยวโดยตรง อาทิ โสเภณีเด็ก อาจก่อให้เกิดความรู้สึกต่อต้าน และไม่ต้องการเดินทางท่องเที่ยว

7. การจ้างงาน

การจ้างงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้มีปริมาณมากยิ่งขึ้น ทั้งในประเทศและข้ามประเทศ

8. ความปลอดภัย

นักท่องเที่ยวจะเลือกเดินทางไปในที่ๆ มีความปลอดภัยสูง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

9. การป้องกันและปราบปราม

การออกกฎหมายควบคุม และการจัดเจ้าหน้าที่คุ้มครอง รวมทั้งประสิทธิภาพในการดำเนินการป้องกัน แก๊ง และคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว เป็นส่วนสำคัญในกาตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว

10. ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี

มีการใช้เทคโนโลยีในการดำเนินการทางด้านการตลาดมากขึ้น ทั้งในส่วนการขายตรง การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านทาง Internet และการทำ Online Travel Agent รวมทั้งการใช้คอมพิวเตอร์ในการเก็บข้อมูลฐานลูกค้า (Database) ต่างๆ

11. สิ่งแวดล้อม

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นประเด็นที่สำคัญมากในปัจจุบันที่กระตุ้นให้ผู้รับผิดชอบทางดำเนินการแก้ไขปัญหามาแบบยั่งยืน

12. การบริการด้านการบิน

มีการรวมตัวกันของสายการบินต่างๆ ในลักษณะพันธมิตรมากขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดผลดีในด้านการตลาด เช่น การทำ code-sharing, Joint Purchasing และ Database Marketing รวมทั้งช่วยลดต้นทุนการดำเนินงานในเส้นทางต่างๆ ที่อาจทำกำไรได้น้อยหรือขาดทุน เป็นต้น

13. การเข้าเป็นพันธมิตรในเชิงธุรกิจของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

มีแนวโน้มที่จะมีการรวมตัวมากขึ้นในส่วนของภาครัฐและเอกชน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการสนับสนุนกันในการทางการตลาด โดยเฉพาะในการทำ Direct marketing นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มของการร่วมมือกันในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาคอุตสาหกรรมสนับสนุนอื่นๆ อาทิ ภาคเกษตร สิ่งทอ อัญมณีและเครื่องประดับ คาดว่าในอนาคตสินค้าที่ขายให้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย จะมีคุณภาพทัดเทียมกับคุณภาพของสินค้าส่งออก

14. โรงแรม ที่พัก

มีแนวโน้มการเข้าซื้อกิจการหรือการทำความตกลงในลักษณะ Franchise และ Management Contract กับโรงแรมจากต่างประเทศมากยิ่งขึ้น โดยจะเป็นการช่วยเหลือพึ่งพาในส่วนของโครงสร้างเครือข่ายทางการตลาด

15. การเข้าร่วมงานส่งเสริมการขาย

การจัดการส่งเสริมการขายในต่างประเทศยังคงมีอยู่ต่อไป แต่กลุ่มเป้าหมายจะหันไปสู่กลุ่ม Niche Market มากยิ่งขึ้น

16. การพัฒนาในส่วนของการท่องเที่ยวทางทะเล และเรือสำราญ

การท่องเที่ยวทางทะเลและการท่องเที่ยวทางน้ำ มีแนวโน้มว่าจะเป็นที่นิยมมากยิ่งขึ้น โดยมีการพัฒนาและยกระดับการบริการ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐานในระดับสากล

17. การพัฒนาการท่องเที่ยวภายในภูมิภาค

มีการร่วมมือกันภายในภูมิภาคต่างๆ ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว การทำการวิจัยและการตลาดร่วมกัน รวมทั้งนำเสนอการท่องเที่ยวแบบไร้พรมแดน หรือ Multi-Destination เพิ่มขึ้น

18. การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในตะวันออกกลาง

โดยเฉพาะทัวร์ศาสนา ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมอิสลาม

19. การเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงศาสนา

นักท่องเที่ยวหันมาสนใจศาสนาและวัฒนธรรมมากขึ้น คาดว่า ทัวร์เชิงศาสนา อาทิ Buddhist Circuit Angkor Wat และ ทัวร์ประเภท Physical and Mental rejuvenation (Spiritual Rejuvenation) จะเป็นที่นิยม

20. แนวโน้มด้านการท่องเที่ยว

WTO ยืนยันว่า ผลกระทบทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงเรื่องการทำงานและรูปแบบของการลาพักผ่อน จะส่งผลทำให้วันพักผ่อนสั้นลงแต่แบ่งเป็นหลายครั้งเพิ่มขึ้น แม้ว่าในบางประเทศจะกำหนดให้มีวันพักผ่อนมากกว่าเดิม แต่การลดขนาดกิจการได้ส่งผลให้มีการทำงานนอกเวลามากกว่าเดิม โดยอนุญาตให้พนักงานนำงานมาทำที่บ้านแทน

21. การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองรอง

นักท่องเที่ยวจะกระจายตัวเข้าสู่เมืองรอง หรือมีการหยุดแวะพักระหว่างทางมากขึ้น นอกจากนี้ การเชื่อมโยงทางอากาศ จะเป็นประโยชน์ในการสนับสนุนให้เกิดการขยายตลาด ทั้ง Inbound และ Outbound สู่มืองรองทางการท่องเที่ยวได้ง่ายขึ้น

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวกรรณา บุญมาเรือน
วัน เดือน ปีเกิด	5 เมษายน พ.ศ. 2521
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดาราวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2535 สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนดาราวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2538 สำเร็จการศึกษา ปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2542
ประวัติการทำงาน	วิศวกรโครงการ บริษัท ฮานาไมโครอิเล็กทรอนิกส์ (มหาชน) จำกัด ตั้งแต่ มิถุนายน พ.ศ. 2543 – มกราคม พ.ศ. 2546